

[Ulrich.]

til at glide i dette høje Ting. Jeg synes nærmest, at disse Eksempler maa virke advarende, maa mane os til Eftertanke, om der ikke er Faldgruber, hvori den højtærede Minister vil lede os, Faldgruber, som vi selvfølgelig maa søge at undgaa, saa godt vi kan.

Der er en Ting, jeg gerne vil tillade mig at hævde ved denne Forhandling, og det er, at man maa ikke se bort fra — jeg tror for øvrigt, at en af de ærede Talere, der talte før mig, vistnok det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen, var inde paa det —, nemlig at Motorafgiften har givet betydeligt mere, end man havde forudset. Derfor maa man dog ikke lade sig friste til at bruge flere og flere Penge. Man maa ikke glemme, at efterhaanden som Motorafgiften stiger, fordi Motorkøretøjernes Antal bliver større, og efterhaanden som vore Veje i Kraft af disse Penge bliver forbedret, er det efter min Mening Rigsdagens Pligt at nedsætte Motorafgiften. Det kan ikke være Meningen, at man vedblivende vil beskatte i meget høj Grad enkelte Mennesker i vort Samfund, i dette Tilfælde dem, der bruger Motorkøretøjer, og i al Fremtid vil vedblive at beskatte dem meget stærkt. Naar først den Opgave er løst, som er Aarsagen til denne Beskatning, nemlig den, at det større Vejslid, der er foregaaet, er blevet udbedret, saa maa Afgiften efterhaanden sættes ned. Det vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister ikke at glemme. De Mennesker, som bærer disse store Udgifter, har ogsaa et rimeligt Krav paa ved given Lejlighed at faa en Lettelse i disse Særafgifter.

Af disse Bemærkninger vil den højtærede Minister kunne forstaa, hvilken Stilling mit Parti indtager til denne Lovgivning. Vi vil gerne være med til at lade disse specielle Foranstaltninger løse overalt i hele Landet efter nogenlunde ensartede Regler og med ensartet Støtte. Men vi ønsker ikke at anvende et større aarligt Beløb dertil, vi ønsker Beløbet begrænset, og vi ønsker at faa det forelagte Lovforslag ændret paa den Maade, at disse af den højtærede Minister foreslaaede Kommissioner ikke bliver lovfæstet, men at man ordner det i den Retning, jeg her har antydnet eller paa en anden forsvarlig og god Maade. Endvidere

ønsker vi § 7 begrænset saaledes, at man ikke gennem denne Lov kan foretage saadanne kostbare Foranstaltninger, som der ikke er nogen Rimelighed i.

Jeg udtaler Haabet om, at vi under Udvalgsforhandlingerne vil kunne forhandle os til Rette om denne Sag og faa en virkelig god og fornuftig Lov gennemført, men jeg undlader ikke at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at vi fra vor Side vil modsætte os enhver Foranstaltning, der i nogen Maade kan faa Udseende af, at Statsbanerne eller andre Baner skulde faa nogen som helst Andel i Motorafgiften.

Steen: Ved Fremsættelsen af det til Behandling her foreliggende Lovforslag rejser den højtærede Minister for offentlige Arbejder jo for anden Gang et Stridsspørgsmaal mellem ham og det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, ved denne Lejlighed at repræsentere, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt Motorafgiften i dens forskellige Former skal være en Afgift, der helt skal anvendes til Dækning af de Vejudgifter, der danner Grundlaget for denne Afgifts Opkrævning, eller det skal være saadan en Fond, man har at kunne ty til, hver Gang der er et almindeligt Ønske om at faa gennemført en eller anden Foranstaltning, med Hensyn til hvilken man ikke rigtig kan blive enig om, hvem der skal betale. Spørgsmaalet blev første Gang rejst, da Spørgsmaalet om en Færdselsbro over Lille Bølt forelaa. Det lykkedes da den højtærede Minister i dette høje Ting at samle et Flertal for og om sin Opfattelse. Jeg havde den Gang det Indtryk, at Tilslutningen skete med store Betænkkeligheder, i alt Fald for et Partis Vedkommende, det konservative Folkeparti, som den Gang fulgte Ministeren. Systemet i al sin Urimelighed var naturligvis det samme den Gang som i det foreliggende Lovforslag, men den Gang var det dog begrænset til det bestemte Beløb, 1/2 Mill. Kr. aarlig. Nu kan ærede Medlemmer, der den Gang letsindigt indlød sig paa saadant noget, se, hvad der kommer ud af det! Nu er der godt begyndt, nu har Ministeren faaet Smag paa Maden, og nu kommer han og henstiller i fuldt Alvor til Rigsdagen alvorligt at overveje, om vi ikke nok vil overlade Ministeren en ubegrænset Bemyndigelse til forskudsvis at tage af de Penge, over hvilke der i For-